

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr 4663
DOLNOŚLĄSKIE

1. Obiekt
WIATRAK WIEŻOWY - HOLENDER

027/1

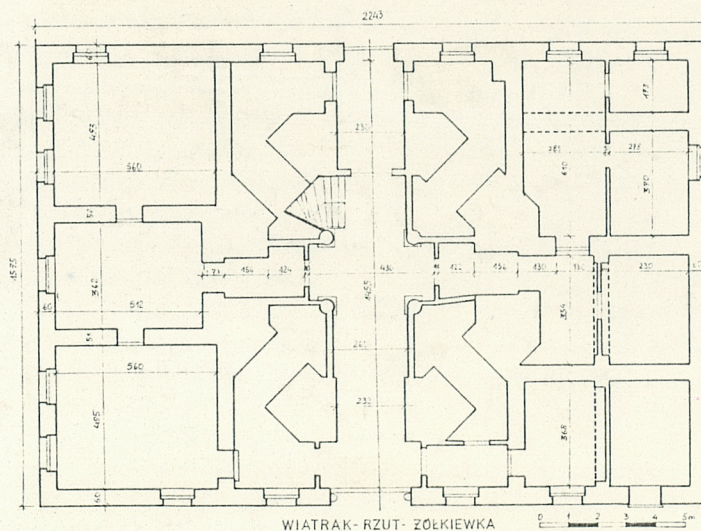
2. Czas powstania

ok. 1867

3. Miejscowość

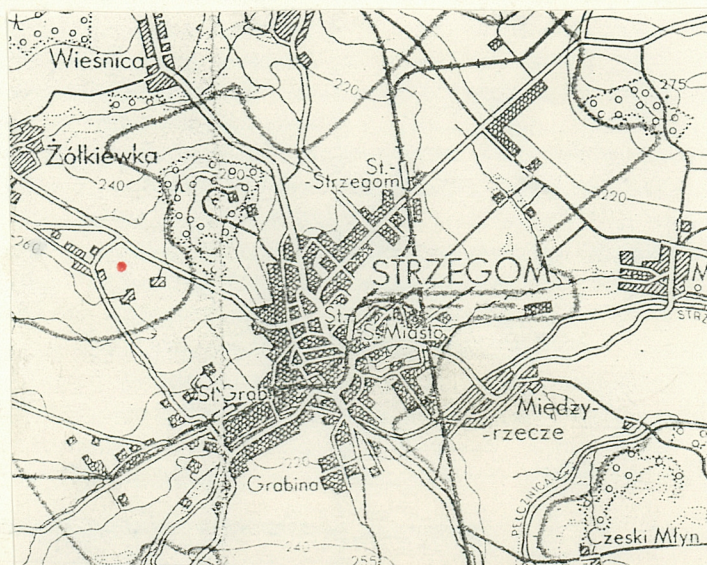
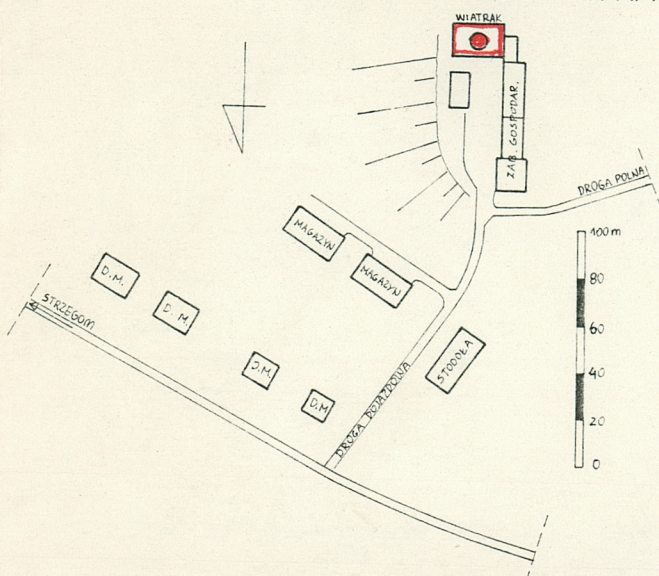
ŻÓŁKIEWKA

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

WIATRAK - RZUT - ŻÓŁKIEWKA

WIATRAK - ŻÓŁKIEWKA

4. Adres

Żółkiewka 64 (Wiatrak)

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo wałbrzyskie

gmina Strzegom pow. ŚWIDNICA

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Pilgramshein (do 1945 r.)

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

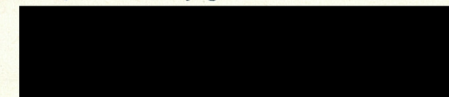
województwo wrocławskie

powiat Świdnica

8. Właściciel i jego adres

9. Użytkownik i jego adres

10. Rejestr zabytków

Nr 1383/WŁ data 27.01.1993

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

Wiatrak usytuowano na wzniesieniu położonym na zach. od Strzegomia, w odległości ok. 1 km. od granic miasta. Od zach. i pld. rozpościerają się tereny uprawne i łąki, a od ptn. budynki mieszkalne i gospodarcze PGR (w odległości ok. 1 km. na zach. od wiatraka znajduje się relikw trzonu wieży innego "holendra", który, zbudowany w drugiej połowie XIX w., napędzał urządzenia kruszarki kamienia pobliskich kamieniołomów). Wiatrak posadowiono w zabudowie zwartej z 2-kondygnacyjnym budynkiem, który pierwotnie mieścił mieszkanie młynarza oraz magazyn zboża i maki.

Materiał: Wiatrak posadowiony na fundamencie kamiennym, pierścieniowym. Baza wieży, do wysokości 2 kondygnacji (dachu zwartego z nią budynku) murowana z kamienia granitowego (łamanego) na zaprawie cementowo-wapiennej. W parterze podstawy bazy konstrukcja trzonu ażurowa, wsparta na 8 segmentach, murowanych z kamienia. Na piętrze analogiczna, z wypełnieniem przestrzeni między segmentami ścianami murowanymi z cegły lub płytami wiórowymi (te przemurowania mają charakter wtórny, wykonano je w okresie międzywojennym i współcześnie). Kamienne segmenty - filary bazy tynkowane i bielone. Powyżej bazy trzon monolityczny, murowany z cegły pełnej, ceramicznej. Głowica wiatraka w konstrukcji drewnianej. Konstrukcję tą tworzą nie krokwie, lecz promieniście ułożone belki, których górne końce zbiegają się w jednym punkcie i są spięte drewnianym zwornikiem. Dolne końce tych belek oparte są na belkach stropowych, złożonych w formie kraty na ruchomym, drewnianym kole zębatym (posadowionym na rolkach - łożysku rolkowym), otaczającym pierścieniowo koronę trzonu wieży. Dach głowicy kryty był pierwotnie drewnianym gontem a od 1992 r. jest odeskowany i pokryty blachą stalową ocynkowaną, z zewnątrz malowaną na zielono. Z głowicą związana jest drewniana konstrukcja galerii z pomostem drewnianym i drewnianymi balustradami (możliwe, że pierwotnie mieściła turbinę wiatrzną, której pozioma oś mocowana była do belek mieczowych, a której praca stabilizowała pracę wirnika skrzydłowego wiatraka w łożu wiatru i samoczynnie sterowała jego położeniem w łożu wiatru). Ściany wewnętrzne trzonu tynkowane i bielone. Elewacje tynkowane i bielone. Stropy międzykondygnacyjne trzonu drewniane. Strop pierwszej kondygnacji odeskowany od dołu, izolowany matą trzcinową i tynkowany. Wsparty jest na ścianach trzonu oraz na 4 kolumnach kamiennych - granitowych, usytuowanych w centrum trzonu na planie prostokąta. Podłogi piętra drewniane. Wyżej stropy międzykondygnacyjne drewniane - deski na belkach drewnianych. Komunikacja pionowa w trzonie - od parteru na piętro schodami zabiegowymi drewnianymi - obecnie betonowymi, wylewanymi na mokro, z poręczą z rury stalowej (od ok. 1950 r.). Wyżej pozostały oryginalne schody drewniane, policzkowe, usytuowane przy ścianie wsch., odizolowane od przestrzeni trzonu ścianką działową z płyty wiórowo-gipsowej (pierwotnie ściana drewniana z desek). Na trzecie piętro również prowadzą schody drewniane, policzkowe, ażurowe (policzki i stopnice). Nie wprowadzono tutaj ich obudowy w postaci ścianki działowej - jak niżej. Na czwarte piętro prowadzą schody drewniane drabiniaste z jedną poręczą drewnianą. Do głowicy wejście drabiną drewnianą (obecnie z przypadkowo zbitych desek, prowizoryczną). Stolarka okienna trzonu pierwotnie drewniana. Obecnie także drewniana, malowana farbą olejną na brązowo. Szyby pojedyncze. Drzwi wejściowe z wieży na dach otaczającego ją budynku drewniane, klepkowe, z zewnątrz obite blachą stalową, ocynkowaną. Drzwi z głowicy na pomost roboczy drewniane, klepkowe. Posadzka przyziemia trzonu wieży pierwotnie kamienna - z płaskich płyt granitowych, Obecnie, w znacznej części betonowa, wylewana na mokro. ...

c.d. w załączniku Nr 1

12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu

Pierwsze wzmianki źródłowe o wiatrakach na Śląsku pochodzą z 1336 r. (Głogów) i 1342 r. (Góra Śl.). Najpopularniejszym typem był koźlak - drewniana budowla, obracana wokół osi, co umożliwiała nastawienie skrzydeł pod wiatr. W XVI w. pojawiły się w Europie wiatraki wieżowe ze stałym korpusem i ruchomą głowicą, kryjącą wał skrzydłowy - nąkręcaną pod wiatr. Popularnie określa się je mianem "holendrów" bądź "wiatraków holenderskich", co nie zawsze jest właściwe, ponieważ często zyskiwały formy odbiegające od wzorców holenderskich. W XVIII w. na terenie Dolnego Śląska znajdowało się ponad 1000 wiatraków, w latach 30-tych XX w. ostało się ich jeszcze ok. 200 - rozmieszczonych głównie na terenach nizinnych. Wśród nich funkcjonowało ponad 30 "holendrów", służących głównie przemiałowi zboża. Pierwsze "holendry" powstały na Śląsku dopiero w połowie XIX w. Ich budową była kosztowna. Z uwagi na materiał stosowany w budowie (kamień, cegła) zachowało się ich, w porównaniu z koźlakami, stosunkowo dużo. Do lat 60-tych XX w. na terenie obecnego woj. wałbrzyskiego, przetrwał ledwie jeden koźlak i kilka "holendrów". Dzisiaj okazale relikty tych ostatnich odnajdujemy m.in. w Gostkowie, Starych Bogaczewiczach, Owczarach, Komorowie, Strzegomiu. Wiatrak wieżowy w Żółkiewce pochodzi zapewne z 1867 r. Żółkiewka od 1242 do 1928 r. stanowiła dobra rycerskie, w XIX w. należące do rodu von Seidlitz, który w 1708 r. nabył je z rąk rodu von Oppersdorff. Od 1884 r. dobra (303 ha) przeszły w ręce rodu von Jeetze. W 1838 r. zbudowano tutaj pałac w stylu klasycystycznym, zniszczony w 1945 r.

c.d. w załączniku Nr 1

<p>14. Kubatura</p> <p>wieża i głowica wiatraka ok. 100 m³</p> <p>budynek mieszkalno-gospodarczy ok. 1800m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>powierzchnia zabudowy wiatraka ok. 100 m²</p> <p>powierzchnia zabudowy budynku ok. 340 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>młyn zbożowy, wietrzny oraz budynek mieszkalno-gospodarczy</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>wiatrak nieczynny</p> <p>budynek mieszkalno-gospodarczy</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>Od końca lat 20-tych XX w. nie prowadzono eksploatacji wiatraka, Budynek mieszkalno-produkcyjny wykorzystywano dla potrzeb mieszkaniowych i produkcyjnych gospodarstwa rolnego. Obiekt ulegał dewastacji, zwłaszcza w odniesieniu do urządzeń produkcyjnych młyna. Zlikwidowano urządzenia młyńskie. W budynku mieszkalno-gospodarczym prowadzono liczne przebudowy: wprowadzono nowe ściany działowe, podziały planu budynku, zmieniano funkcje poszczególnych pomieszczeń. Tak np. pomieszczenia magazynowe młyna zbożowego w budynku zwanym z wiatrakiem (na parterze) przystosowano do hodowli owiec i drobiu. Po II wojnie światowej dokonano dalszych przebudów planu, zabudowano przestrzenie między kolumnami części gospodarczej, zabudowano przestrzenie między segmentami podstawy trzonu a 4 kolumnami, usytuowanymi w centrum, przebito mur pomiędzy segmentami trzonu od wsch. Zamurowano część otworów okiennych, przebudowano jeden ze stropów nad środkowym pomieszczeniem lewego skrzydła - runął stary strop. Zabudowano nowe schody w trzonie wiatraka (na piętro). Do ok. 1950 r. gospodarstwo rolne pozostawało w rękach niemieckich, później przejął je PGR Żelazów. Przystosowanie obiektu na cele mieszkalne przyspieszyło procesy destrukcji wiatraka i zespołu. Przyniosło ze sobą, obok zmian funkcji, również chaotyczne przebudowy wnętrz, zwłaszcza w poziomie przyziemia bud. mieszk.-gosp., jak też i bazy wieży wiatraka. Tak np. pomiędzy segmentami konstrukcji nośnej trzonu wieży (bazy) zabudowano 4 pomieszczenia gospodarcze (magazynki). W rozbudowaną część mieszkalną wprowadzono pracowników PGR. Do dzisiaj na parterze budynku zamieszkuje [REDAKTOWANE] wdowa po robotniku rolnym. W 1991 r. obiekt, wraz z sąsiednimi budynkami zakupił od Urzędu Gminy [REDAKTOWANE]. Na piętrze mieszka 4-osobowa rodzina ([REDAKTOWANE] z dwójką dzieci). Planują opuszczenie tego mieszkania w 1994 r. [REDAKTOWANE] zamierza adaptować budynek otaczający wiatrak do celów mieszkalnych a sam wiatrak zamierza przebudować na siłownię wietrzną, pracującą na generator energii elektrycznej. W budynku przyległym (obory, chlewnia, stodoła) zamierza garażować maszyny transportowe (patrz karta ewidencyjna, rubr. 24).</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Stan budynku mieszk.-gosp. i wiatraka jest zły. W budynku mieszk.-gosp. uszkodzona izolacja pozioma. Mury zawilgocone, zagrzybione, tynki zewnętrzne i wewnętrzne zniszczone. Konstrukcja dachu dobra, pokrycie dobre. Stropy drewniane zniszczone - do wymiany. Stolarka okienna zniszczona. Stolarka drzwiowa zniszczona. Schody betonowe na piętro wykonane niestarannie - do przebudowy. Schody i drabiny na wyższe piętra trzonu wiatraka zniszczone - do wymiany. Mury wiatraka dobre. Tynki zewnętrzne odbudowane w 1992 r. Tynki wewnętrzne zniszczone w 70%. Stropy na niższych kondygnacjach dobre, wyżej do wymiany. Belki konstrukcyjne z reguły dobre - do konserwacji. Deskowanie wszędzie do wymiany. Okna wymieniono w 1992 r. Drzwi zniszczone - do wymiany. Głowica odbudowana w 1992 r. - rekonstrukcja relikwów oryginalnej, ale tylko w zakresie pokrycia dachowego (położono blachę ocynkowaną, malowaną). Mechanizmy wiatraka - do rekonstrukcji (patrz karta ewidencyjna, rubr. 24).</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie - przywrócić pierwotny plan przyziemia budynku mieszk.-gosp. i trzonu wiatraka: usunąć wtórne ściany działowe w części gospodarczej, odstąpić kamienne kolumny; usunąć ściany działowe między segmentami nośnymi trzonu i kolumnami części centralnej trzonu; odbudować pierwotne ciągi komunikacyjne przyziemia (bazy wieży wiatraka)</p> <p>- z uwagi na walory hist.-techn. objąć zespół wiatrak/bud. mieszk.-gosp. ochroną prawną (wpis do rejestru zabytków)</p> <p>c.d. w załączniku Nr 1</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

- Inwentaryzacja wiatraka wykonana 11.11.1992 r. przez BSiDZT S. Januszewski, w: archiwum BSiDZT S. Januszewski

22. Biblioteka

- Sieber, Burgen und Schlosser in Schlesien, Frankfurt a. M. 1962, s. 59-60.
- H. Weczerka, Schlesien, Stuttgart 1977, s. 404.
- H. Wesołowska, Badania terenowe nad dolnośląskim młynarstwem wiejskim (inwentaryzacja wiatraków), w: Roczniki Etnografii Śląskiej Wrocław 1963, s. 115-144.
- H. Wesołowska, Młynarstwo wiejskie opolszczyzny od XVIII do XX wieku, Opole 1969.
- S. Januszewski, Zbytki techniki Dolnego Śląska, Warszawa 1988.

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

24. Uwagi różne Patrz karty ewidencyjne:

1. Mechanizmy wiatraka wieżowego - Holendra, Żółkiewka 64
2. Budynek gospodarczy - Żółkiewka 64

25. Opracował

tekst dr Stanisław Januszewski 18.11.1992 r.

imię, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki Monika Drzewicz, Jacek Gancarz 11.11.1992 r.

imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr. dr Stanisław Januszewski 14.11.1992 r.

imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów archiwum BSiDZT S. Januszewski

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki
- Nr 1 - dokończenie opisu rubr. 12, 13, 20
 - Nr 2 - dokumentacja rysunkowa
 - Nr 3/4 - dokumentacja fotograficzna

1. Miejscowość ŻÓŁKIEWKA	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) WIATRAK WIEŻOWY - HOLENDER	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) dokończenie opisu rubr. 12, 13, 20.
------------------------------------	---	---

c.d. opisu rubr. 12: Wiatrak typu holederskiego zbudowano dla młyna zbożowego, umieszczonego na wzgórzu. Młyn związany był z zabudowaniami gospodarstwa rolnego, na którego terenie - w latach międzywojennych - funkcjonował również niewielki warsztat stolarski, o genezie sięgającej być może XIX w. Młyn funkcjonował zapewne do lat 20-tych XX w.

Budowlę wiatraka posadowiono w zabudowie zwartej z budynkiem o charakterze mieszkalno-przemysłowym. Prostopadle do jego osi zbudowano związany z nim ciąg trzech budynków gospodarczych (obory, stodoła) oraz dalsze dwa budynki gospodarcze - posadowione w zabudowie luźnej. Zwarty ten zespół utrzymał swój kształt do dzisiaj. W części centralnej pochodzi z lat 60-tych XIX w. Utrzymała ona oryginalną konstrukcję, materiał, bryłę, elewacje - z wyjątkiem dwu skrajnych członów budynku gospodarczego, rozbudowanego w latach 20-tych XX w. Z XX stulecia pochodzą również budynki gospodarcze, sytuowane w zabudowie luźnej.

Wiatrak wieżowy Żółkiewki należy do dzieł oryginalnych oatyłę że wpisano go w plan budynku mieszkalno-przemysłowego. Jego dach pełnił funkcję galerii - pomostu roboczego, służącego obsłudze skrzydeł. Dwie kondygnacje zaś, były wykorzystywane na magazyny zbożowe i produkt tu finalnego (mąki, kaszy, śruty). Oś budynku przecinała również - w przyziemiu - komunikacja, przebiegająca też przez parter wiatraka wieżowego. Takie rozwiązanie ułatwiało rozładunek surowca i produktów przemiatu.

Wiatrak utrzymał oryginalny budynek wieżowy, ruchomy dach kopulasty (głowicę), oparty na drewnianym kole zębatym, kołowrót służący do obracania dachu oraz niemalże kompletny mechanizm napędowy, transmisyjny i roboczy młyna zbożowego, w którym pracowały dwa założenia kamieni młyńskich. Utracił natomiast wyposażenie młynarskie: kamienie młyńskie, odsiewacze, maszyny czyszczące, urządzenia do zapierzania skrzydeł, opierzenie skrzydeł. Utrzymał głowicę wału skrzydłowego i dźwigary czterech skrzydeł.

W rzędzie funkcjonujących w krajobrazach kulturowych Dolnego Śląska wiatraków wieżowych, należy do nielicznych, które utrzymały istotne relikty ustroju nośnego i mechaizmu. Obiekt ten prezentuje wybitne walory historyczno - techniczne, a także architektoniczne, stanowiąc cenny dokument dziedzictwa cywilizacyjnego, odnoszący do dziejów techniki, budownictwa przemysłowego i architektury wiejskiej. Powiązanie wiatraka wieżowego z budynkiem mieszkalno-produkcyjnym, czyni przy tym wiatrak Żółkiewki wyjątkowym w skali Polski i znakomicie dopełnia katalog modeli wiatraków wieżowych, występujących na Śląsku.

c.d. opisu rubr. 13: Otaczający trzon wiatraka budynek mieszkalno-przemysłowy jest fundamentowany na ławie kamiennej, murowany z cegły ceramicznej pełnej, tynkowanej i bielonej obustronnie. Dach w konstrukcji drewnianej, krokwiowo-płatwiowej, odeskowanej, krytej papą na lepiku. Stropy w części mieszkalnej drewniane, ocieplane trzciną i tynkowane od dołu. Podłogi drewniane. W części gospodarczej (magazyny młyna) stropy ceramiczne, sklepienie. Łuki wsparte były pierwotnie na kamiennych kolumnach i stalowych belkach. Obecnie ich oparcie stanowią wtórnie wprowadzone ściany działowe, w które wpisano również wspomniane kolumny. Stolarka okienna drewniana, drzwi drewniane, płytowe. Komunikacja pionowa w budynku mieszkalnym schodami w bazie wieży wiatraka.

Plan: Baza trzonu wiatraka oparta na planie 8-kąta foremnego. Grubość murów segmentów nośnych (filarów) - u podstawy 2,25 m. Trzon wpisany bazą w plan prostokątnego budynku mieszkalno-gospodarczego. Część wsch. budynku (lewe skrzydło) mieści w parterze 3 pomieszczenia mieszkalne. Część zach. (prawe skrzydło) pierwotnie bez podziałów wewnętrznych, mieściła niegdyś magazyn. Później zabudowano tutaj ściany działowe pomiędzy kolumnami wspierającymi strop i urządzono pomieszczenia dla hodowli owiec i bydła. Owczarnię w części pld.-zach. adaptowano w latach 50-tych XX w. na 1-pokojowe mieszkanie z kuchnią i łazienką. W części centralnej budynku - od pld. - zabudowano kurniki.

W części centralnej - od pld. - zabudowano składziki.

Na piętrze budynku, od wsch., 2 pomieszczenia mieszkalne z kuchnią i łazienką, w części zach. suszarnia bielizny - pierwotnie magazyn młyna z dachem wspartym dwoma drewnianymi kolumnami. Podstawa trzonu (baza) przecięta z pld. na pld. ciągiem komunikacyjnym szerokości

dr Stanisław Januszewski 18.11.1992 r.

Wkładkę założył:
(imię, nazwisko, data)

VERTE!

Miejsce przechowywania negatywów:

2,32 m. Przejścia, występujące niegdyś pomiędzy poszczególnymi segmentami trzonu a ścianami budynku, były wielokrotnie zabudowywane i przebudowywane. Podobnie różnie rozwiązano komunikację przez trzon na osi wsch.-zach. Obecnie ażurowa konstrukcja nośna trzonu w bazie jest zabudowana ścianami działowymi. Niedrożne jest również przejście na linii płn. płd.

Bryła: Wieża wiatraka (niepodpiwniczona, 4-kondygnacyjna z głowicą), w podstawie - bazie 8-kątna, o stałej średnicy wewnętrznej, o zmiennej grubości ściany ku górze - z zewnątrz baza piramidalna. Od wysokości 3 kondygnacji trzon wieży na planie koła. Głowica kopulasta z wysuniętym poza bryłę pomostem, otoczonym barierką. W głowicy zamontowany wał wirnika. Pozostały dźwigary trzech skrzydeł i połowa czwartej. Podstawa trzonu, do wysokości ok. 6,5 m., wpisana w bryłę budynku mieszkalno-gospodarczego (niepodpiwniczony, 2-kondygnacyjny), nakrytego dachem czterospadowym o bardzo małym spadku (ok. 10°). Całkowita wysokość wiatraka ok. 20 m.

Elewacje: Budynek mieszkalno-gospodarczy ceglany, tynkowany, z odstawką 4 cm. na wys. 50 cm. Podziały międzykondygnacyjne wyróżnione tynkowaną, ceglana opaską. Krańce krokwi pod okapem dachu połączone deskami wycinanymi w łuk. Otwory okienne na elewacjach rozmieszczone symetrycznie, osiowo. Otwory okienne prostokątne, proste, pozbawione parapetów. Portal kamiennie-ceglany, zwieńczony łukiem i tynkowaną opaską ceglana. U podstawy portalu bramy wjazdowej wprowadzono kamienne pacholki. Elewacje wiatraka wieżowego tynkowane i bielone, gładkie, z regularnie rozmieszczonymi otworami okiennymi, prostokątnymi.

Instalacje: Elektryczna w budynku mieszkalno-gospodarczym i w przyziemiu trzonu wiatraka. Odgromowa. Grzewcza (piece węglowe i c.o., łożowce). Wodna i kanalizacyjna.

Wyposażenie: W głowicy wiatraka utrzymał się niemal kompletny mechanizm napędowy wirnika (skrzydeł) oraz mechanizm zmiany położenia głowicy względem kierunku wiejącego wiatru. Utrzymał się niemal kompletny wał napędowy od silnika wietrznego do maszyn i urządzeń młyńskich (pionowy). Pozostały relikty pędni pasowych oraz wsporniki pod koła transmisyjne. Brak urządzeń młyńskich (założeń kamieni i innych). Na podwórzu gospodarstwa i wokół zabudowań znaleźć można wiele porzuconych elementów mechanizmów napędowych, transmisyjnych, części maszyn i urządzeń młyńskich, także jeden z kamieni młyńskich.

c.d. opisu rubr. 20: - odbudować pierwotny plan piętra budynku mieszkalno-gospodarczego i wprowadzić odpowiadające temu funkcje (np. mieszkalne baza turystyczno-noclegowa, gastronomia, galeria sztuki czy ekspozycja dzieł techniki młynarskiej)

- utrzymać oryginalny plan kondygnacji trzonu wiatraka
- odsłonić bieg schodów prowadzących na piętro trzonu i budynku mieszkalno-gospodarczego
- utrzymać głowicę oraz mechanizmy napędowe wirnika, głowicy oraz główny wał napędowy z przekładniami zębatymi i relikdami pędni pasowych (mechanizmy transmisyjne, napędowe i robocze)
- zrekonstruować wirnik głowicy, galerię głowicy oraz wirnik galerii głowicy - o ile głowica dysponowała turbiną
- prace remontowe prowadzić w oparciu o projekt architektoniczny (szkicowy - koncepcję) oraz nadzór konserwatorski

1. Miejscowość

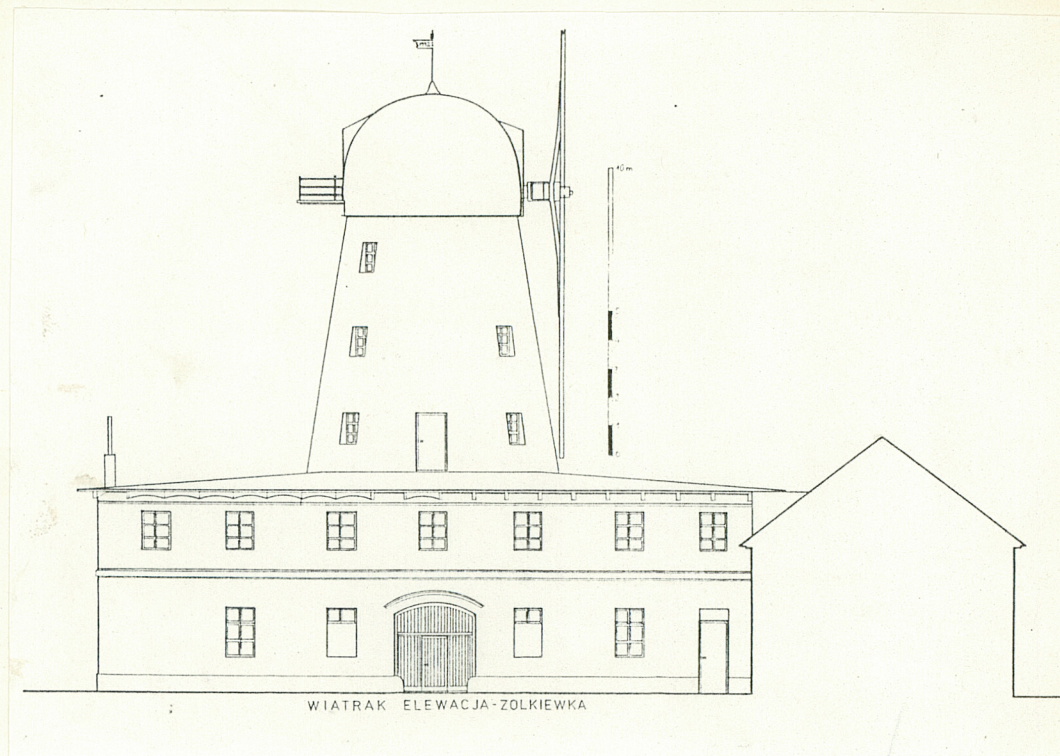
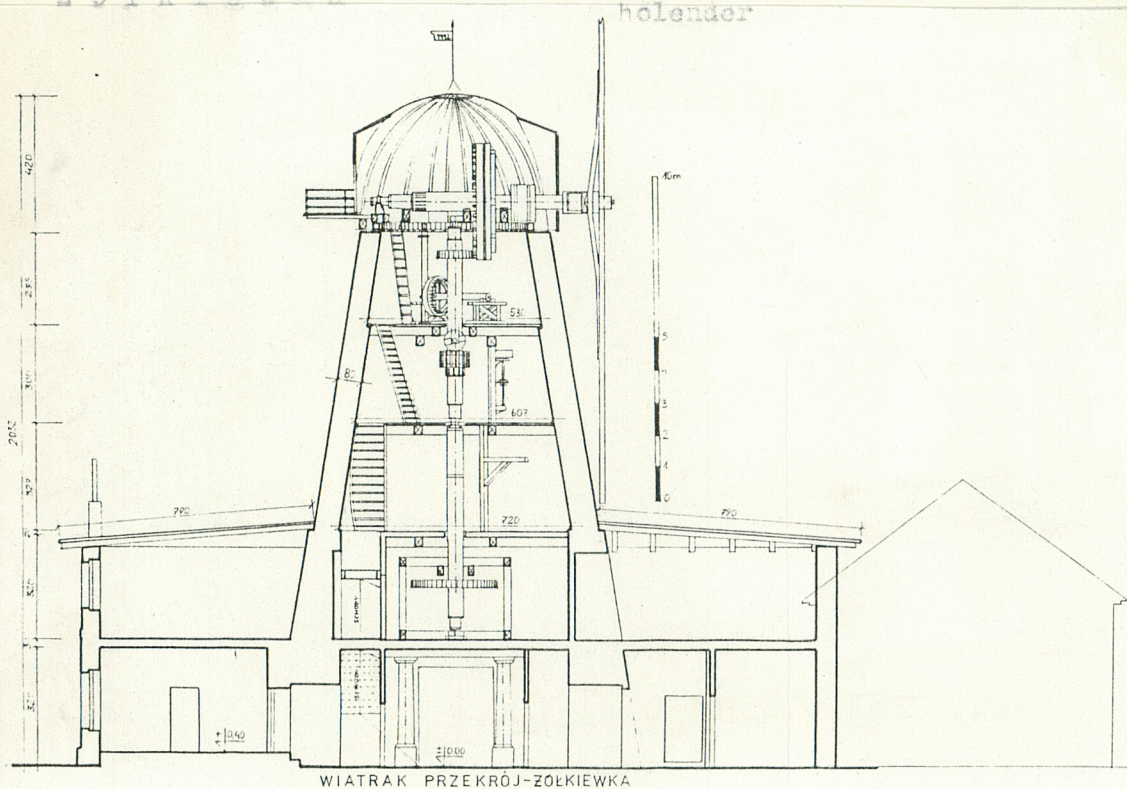
ŻÓŁKIEWKA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

WIATRAK WIEŻOWY
HOLENDER

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

dokumentacja rysunkowa

Wkładkę założył: dr Stanisław Januszewski 18.11.1992 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: archiwum BSiDZT S. Januszewski /kalki rys./

Z-d Poligr. Jan Jasiński W-wa, ul. Wolna 13, tel. 12-43-83

Wzór ODZ 1978 r.

1. Miejscowość

ZÓŁKIEWKA

zółkiewka

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

WIATRAK WIEŻOWY

HOLENDER

wiatrak wieżowy

holender

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

dokumentacja fotograficzna

1. Widok ogólny zespołu od wsch.

2. Wiatrak od półn.

3. Wiatrak od połd.

4. Wiatrak od zach.

5. Głowica wiatraka z galerią

VERTE!

Wkładkę założył: dr Stanisław Januszewski 18.11.1992 r.

(imię, nazwisko, data)

archiwum BSidZT S. Januszewski

Miejsce przechowywania negatywów:

Z-d Poligr. Jan Jasiński W-wa, ul. Wolna 13, tel. 12-43-83

Wzór ODZ 1978 r.

6. Skrzydła

7. Otwór okienny
trzonu i szpic
skrzydła

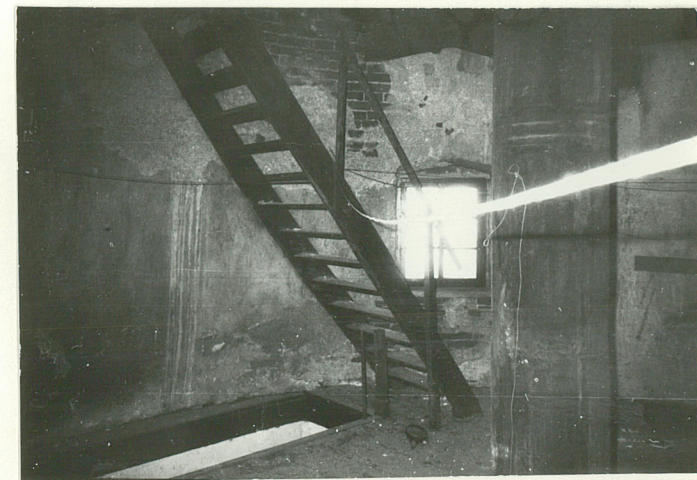

9. Schody z przyziemia wiatraka na piętro trzonu i do części mieszkalnej budynku /na piętrze/ - wtórne

8. Trzon na wysokości dachu bud. mieszk-przemysłowego młyna. Dach - pomost dla obsługi skrzydła.

10. Schody drewniane w wiatraku /III kond./

1. Miejscowość

ZÓŁKIEWKA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

WIATRAK WIEŻOWY
HOLENDER

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
dokumentacja fotograficzna

1. Sień bud. mieszk-przemysł. i podstawa trzonu wiatraka /2 segmenty/

2. Kolumny wspierające strop i kondygn.

3. Baza kolumny

4. Brama wjazdowa do młyna

5. Fragment elewacji bud. mieszk-przemysłowego młyna zbożowego

6. Bud. mieszk-przemysł. młyna od pld.-zach.

Wkładkę założył: dr Stanisław Januszewski 18.11.1992 r.
(imię, nazwisko, data)

archiwum BSIDZT S. Januszewski

Miejsce przechowywania negatywów:

Z-d Poligr. Jan Jasiński W-wa, ul. Wolna 13, tel. 12-43-83

Wzór ODZ 1978 r.